

Dalgacı Mahmut/ ORHAN VELİ KANIK

Her sabah olduğu gibi bu sabah da bizim köyün kahvesine geldim. Bu kahvedekilerle senelerdir yediğimiz içtiğimiz ayrı gitmez, ciğerlerini bilirim hepsinin. Fakat onlar beni çok bilmezler, tanıtmam çok kendimi.

“Gök de bugün ne güzel yahu. Bulutsuz,masmavi!” dedi Rıza abi, öbürleri de onayladı.

“Tabii, sabahın köründe ben boyadım abi.” dedim çayımı içerken, herkes güldü. Şaka yaptığımı sanıyorlardı. Hiç de şaka yapmıyordum aslında, bu sabah boyamasam mosmor olacaktı gökyüzü. Ama kendimi açıklamaya çalışmadım, inanmayacaklardı nasıl olsa.

“ Deniz de güzel bugün neyse ki, dalgalı değil.” dedi Yaşar abi de.

“Tabii ya, onun da yırtığını dün gece diktim. Ama ne biçim yırtıktı, dikmesem tüm köy sular altında kalırdı! Öyle az buz bir yırtık değildi o.” dedim bu sefer de.

Yine gülenler oldu ama garip bakmaya başlayanlar artmıştı. Beni yıllardır tanıyip sevmeseler çoktan tımarhaneye tıklarlardı.

“ Mahmut sen de, bu şakalar yetmedi mi artık? Her gün her gün..” dedi Cengiz Abi tavlardan kafasını kaldırıp.

“Ne şakası ?”

“ İşte yok gökyüzünü boyadım, denizi diktim, güneşle konuştum falan. İşin gücün dalga, doğru dürüst tanımıyoruz seni. Bir tek işini biliyoruz, o da sağdan soldan duyduğumuzdan, gördüğümüzden. Yoksa onu da bilmeyiz!”

“ Haklısın abi..” dedim mahcup bir şekilde.

“Haklıyım da, haklılığımızla kalıyoruz işte! Bak bize, her şeyimiz ortada. Anlatsana abiciğim biraz: neler yaparsın, var mıdır gördüğün biri, hiç çıktın mı köyün dışına? Yahu senelerdir gördüğümüz adam, benim sorduğum sorulara bak!” dedi ayıplarcasına.

“Haklısın abi..” dedim tekrar, ne diyeceğimi bilemeyerek.

Cengiz abi bunun üzerine “Ne halin varsa gör.” deyip tavlaya devam etti.

Ben de çayımı bitirip kalktım. “İyi günler abilerim!” deyip tımarhanemin yolunu tuttum bu sefer de.

Hiç anlamazlar neden hiçbir şeyi paylaşmadığımı. Hoş, ben de çok anlamam aslında. Belki nedeni derdimi anlatamamamdır. Ya da belki, inanmamalarıdır bana. Aslında yıllarca anlattığım birçok şeye, hepsi uykudayken yaptıklarına: Bitkilerin yapraklarını törpülediğime, denizi diktiğime.... Ben de belki bu yüzden öbür şeyleri anlatmadım. Yalnızlaştırdım kendimi. Yalnızlaştıkça da sustum, zaten inanmayacaklarını bildiğim şeyleri anlatmaya devam ettim.